

INFORMACIONS

Equipaments i serveis del parc

Jocs infantils, porteries de futbol, cistelles de bàsquet, fonts d'aigua potable, àrea per a gossos i aparcament.

Recomanacions

Utilitzeu les papereres. No feu sorolls innecessaris.

Observeu la vegetació sense malmetre-la.

Cuideu el parc com si fos casa vostra.

Per a més informació:

Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

Servei de Promoció i Conservació de l'Espai Públic. www.amb.cat

DADES TÈCNiques I ESTADÍSTIQUES

Superfície: 2,57 ha

Inauguració: 2005

Projecte: Miquel Castany, arquitecte

Població de Sant Andreu de la Barca 2010: 26.682 habitants

COM ARRIBAR AL PARC

Amb autobús (empresa Soler i Sauret):

L63 Barcelona - Palau

L65 Sant Just - Martorell

L64, L68 i L69 Barcelona - Martorell

L2 Corbera - Sant Andreu de la Barca

Amb ferrocarril: FGC, línies S4, S8, R5 i R6

Amb vehicle privat: des de Barcelona, preneu l'autovia del Baix Llobregat (A-2), fins a la sortida de Sant Andreu de la Barca. A la rotonda d'entrada al municipi seguïu les indicacions cap al cementiri municipal. El parc és al costat, separat del cementiri per un aparcament.

Parc de la Solana

Entre la vila i el riu

SITUACIÓ

L'indret

Sant Andreu de la Barca, amb 5,53 km² de superfície, és el municipi més petit de la comarca del Baix Llobregat. Una part s'enfila per les muntanyes d'Ordal i l'altra, on hi ha el parc, és plana i forma part de l'espai fluvial de ribera. Aquesta part de la vila ha estat sempre estretament lligada al riu i a les seves aigües. El Llobregat fa de frontera entre Sant Andreu de la Barca i Castellbisbal, i poc més avall del parc comença el terme de Corbera de Llobregat.

El parc i la ciutat

L'espai que avui ocupa el parc, a tocar del cementiri municipal, és una franja estreta i allargassada que, després de la construcció de l'autovia del Baix Llobregat, va quedar delimitada pel carrer del Doctor Vila i el mur de coronació del nou vial.

LA HISTÒRIA

El riu i l'agricultura

El riu Llobregat ha estat l'element que ha marcat la vida de Sant Andreu de la Barca des que se'n tenen notícies històriques fins fa més o menys cinquanta anys. Les terres fèrtils que el riu generosament ha anat dipositant al llarg dels segles van permetre el desenvolupament d'una agricultura que ha estat font de vida per al municipi i que va perdurar fins ben avançats els anys seixanta del segle passat.

La zona del parc i el seu entorn cap a 1960

Arxiu Històric Municipal de Sant Andreu de la Barca

El parc s'assenta sobre una petita part de l'espai fluvial de ribera, que el riu ocupava i fertilitzava amb les seves avingudes. Era el territori dels oms, dels verns, dels freixes, dels pollancre, dels salzes, dels joncs... i prop d'aquests les hortes i els arbres fruiters regalaven als vilatans els seus fruits esplèndids. Alguns noms de la zona recorden aquest ric passat agrícola i la seva vinculació amb el riu.

- **El camp de les Forques** (on actualment hi ha el carrer del Brasil). S'hi tallaven arbres per fer forques.
- **El camp de les Matoses**, pels matollars que hi havia entre el riu i la carretera.
- **El camp del Junc**, per l'abundància de joncs dins del riu.
- **El camp del Pujol**, on hi ha el Cementiri.
- **La perera de cal Tana**, nom amb què, per l'abundància d'aquest cultiu, es coneixia l'espai que ara ocupa el parc.

El pas del riu

El riu, sovint, és també un obstacle que cal superar. El pas del riu ha condicionat fins i tot el nom del municipi. La barca de Sant Andreu donava servei a tothom que necessitava anar a l'altra riba, fos perquè hi tenien terres, o perquè volien arribar al camí ral que portava a Barcelona. Els andreuencs dissenyen i construeixen diferents ginyes que els permeten creuar el Llobregat. La passera del parc segueix la tradició i manté viu el pas del riu.

Diferents sistemes per passar el riu en les primeres dècades del segle XX

Arxiu Històric Municipal de Sant Andreu de la Barca

Les darreres dècades

Sant Andreu de la Barca tenia 898 habitants l'any 1957. L'any 2005 eren prop de 25.000. En menys de cinquanta anys la població s'havia multiplicat per 28. En paral·lel, i com a pol d'atracció de nous pobladors, les indústries anaven substituint l'agricultura i juntament amb la construcció d'habitatges i vies de comunicació ocupaven les terres que havien estat fluvials i pageses. Avui es fa difícil reconèixer el paisatge harmoniós que els andreuencs van gaudir durant més de dinou segles d'història.

La zona de la Solana es va qualificar com una zona de nou creixement als anys setanta. En aquesta dècada, es va començar a edificar el sector i la promotora li va posar el nom de "La Solana". La construcció de l'autovia del Baix Llobregat, l'any 1998, va millorar les comunicacions dels municipis del marge dret, però també va significar la desviació del Llobregat i una nova barrera entre els pobles i el seu riu. El parc, inaugurat el 2005, va aprofitar i salvar per a l'ús públic la franja de terreny, estreta i llarga, que va quedar entre el mur de l'autopista i els primers blocs de pisos.

COM ÉS EL PARC

Convertir en un espai públic la franja de terreny, allargada i amb fort pendent, que va quedar entre el mur de separació de l'autovia (que és també una gran pantalla acústica) i els primers blocs de pisos no era un repte fàcil. Malgrat les dificultats existents, el parc de la Solana és avui un excel·lent mirador del riu i la seva vall baixa i una zona verda de passeig i estada molt apreciada pels andreuencs.

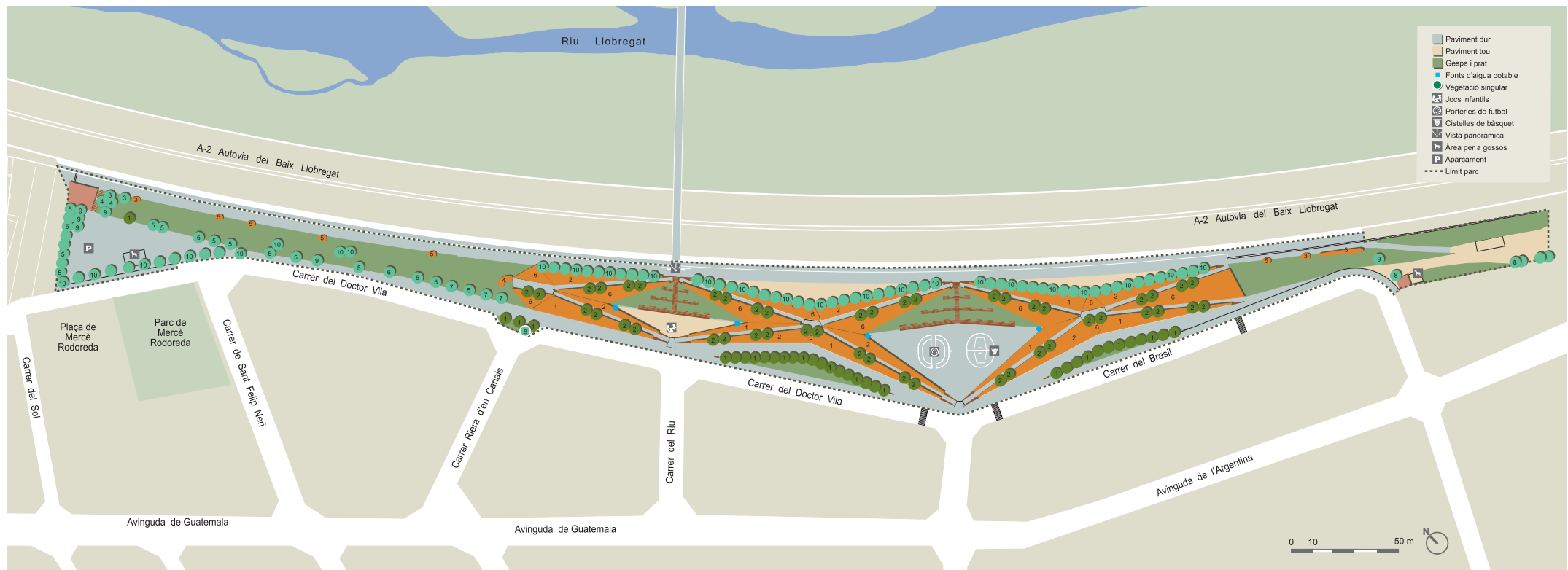
A baix, tocant al carrer del Doctor Vila, hi ha les zones més grans i planeres, dos espais triangulars per al joc i l'esport. La primera està equipada amb jocs infantils i la segona amb instal·lacions per a pràctiques esportives. Els arbres més presents són els **braquiquitons**, verds tot l'any i amb un tronc que es fa més prim a mesura que puja. Tocant al carrer de la Riera d'en Canals, hi ha un **pollancre**, que resalta per les seves dimensions i que, molt probablement, és l'únic supervivent de les pollancredes d'aquest sector de la riba dreta del Llobregat. Els pollancre són arbres caducifolis alts, de creixença ràpida i vida curta, que viuen en sòls humits. Tenen les fulles grans i brillants, de forma quasi triangular. Sovint es cultiven per a l'aprofitament de la fusta.

A partir de cadascun dels espais anteriors el parc va pujant per un seguit de camins encreuats, que defineixen formes romboïdals i generen petits espais d'estada. Espècies entapissants amb tons contrastats i canviants al llarg de l'any fan més evident la geometria dels talussos i juguen amb els colors grisos, rogencs i terrosos dels paviments. El resultat són unes vistoses graderies verdes, amb una gran escala central i diferents replans intermedis.

La vegetació arbòria la formen un bonic conjunt de pebrers bords. El **pebrer bord** és un perennifoli originari d'Amèrica del Sud, d'agradable aroma, que viu bé a l'àmbit mediterrani. El seu tronc, amb l'edat, es fa gruixut i tortuós. Les branques joves són molt flexibles i pengen fins gairebé ran de terra. Té les fulles compostes, amb folíols llargs i estrets, que li donen un aspecte lleuger; si les premem entre els dits, fan olor de pebre. Els ramells de flors, menudes i de color blanc verdós, produeixen penjolls de fruits petits, esfèrics, vermellencs i molt decoratius, que es queden a l'arbre durant uns quants mesos. Contenen un oli volàtil amb una aroma semblant a la del pebre, que s'ha utilitzat per falsificar-lo, d'aquí el seu nom.

Arbres del parc

● Els perennifolis

Verds tot l'any amb fulles planes i més aviat petites de cutícula dura, fosca i brillant, per poder resistir temporades de sequera.

- 1 *Brachycton populneus*, **braquiquiton**
- 2 *Schinus molle*, **pebrer bord**

● Els caducifolis

Molt variables amb el pas de les estacions, adaptats a llocs amb aigua abundant, de fulles més o menys grosses que cauen a la tardor.

- 3 *Acer negundo*, **negundo**
- 4 *Ailanthus altissima*, **ailant**
- 5 *Melia azedarach*, **mèlia**
- 6 *Morus alba*, **morera blanca**
- 7 *Morus nigra*, **morera negra**
- 8 *Populus x canadensis*, **pollancre del Canadà**
- 9 *Robinia pseudoacacia*, **robinia**
- 10 *Tipuana tipu*, **tipuana**

■ Arbusts i altres plantes

- 1 *Cotoneaster salicifolius* 'Repens', **cotoneàster de fulla de saize**
- 2 *Lonicera japonica*, **liligabosc japonès**
- 3 *Nerium oleander*, **baladre**
- 4 *Pittosporum heterophyllum*, **pitòspor**
- 5 *Spartium junceum*, **ginesta**
- 6 *Teucrium fruticans*, **teucri blau**

Un cop a dalt, la part alta del mur que ressegueix l'autovia ha esdevingut un atractiu passeig mirador. D'allà surt el pont que creua el riu (com feien les antigues palanques) i que permet enllaçar amb el camí de ribera del marge esquerre. Una filera de **tipuanes** ombrreja el passeig. Quan floreixen, al final de la primavera, s'omplen de flors grogues que en caure formen una bonica catifa de color. Des del passeig i des del pont es gaudeix de bones vistes sobre aquest sector de la vall baixa del Llobregat, el nucli enlairat de Castellbisbal i les muntanyes de Montserrat, aigües amunt a l'horitzó.

Florida de les tipuanes

LLOCS PROPERES D'INTERÈS

Casa Pedemonte

L'aspecte actual de la casa Pedemonte (situada a la carretera de Barcelona, 59) és resultat de la reforma que hi va fer l'arquitecte Modest Feu, amic d'Antoni Gaudí, l'any 1930. És un edifici eclèctic amb elements d'inspiració clàssica, del gòtic centreuropeu i algun detall modernista. Té forma rectangular amb una façana central i dues laterals. En destaquen les dues grans torres quadrades, amb miradors oberts als quatre vents i arcades de mig punt entre columnes. El modernisme és present en la decoració, amb elements vegetals a les llindes de les portes. La casa també té un bonic jardí, amb un molí de vent de final del segle XIX. Aquest important patrimoni és propietat del municipi des del 1998. Actualment la casa allotja una escola bressol i el jardí és obert per a l'ús públic.

